

Пионери по света

Американска Самоа

„Бог каза да“

Лева 'ая Левао живее със сериозни здравословни проблеми. През 2015 г. на очите ѝ се появяват циреи. Циреите са изцелени, след като мисионерите ѝ дават свещеническа благословия. Те започват да четат Книгата на Мормон заедно с нея.

Някои хора от малката общност на острова са недоволни, че Левао се занимава с нова религия. Те ѝ се присмиват и я унижават. Въпреки това тя остава непоколебима и скоро е кръстена. Съпругът ѝ Туи и трите ѝ деца скоро я следват във вярата, а след това Левао служи в нейния клон като президент на Обществото за взаимопомощ. Други, повлияни от нейния пример на отдаденост, я наричат „сърцето на Църквата в Олосега“.

Южна Корея

„Никога повече няма да ми е истински студено“

Чой Донг Сул е презвитериански свещеник, който чувства, че е негова отговорност да защити членовете на своята конгрегация от Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни. Въпреки това започва да се среща с мисионерите и да намира яснота за проблеми, свързани с ученията, които го безпокоят. Той знае, че новите му убеждения ще изискват промяна в кариерата му и ще застрашат отношенията му с баща му, който тогава е председател на Презвитерианската църква на Корея.

Донг Сул избира да бъде кръстен в река Хан. „Исках кръщението ми да прилича възможно най-много на това на Исус Христос“ – обяснява той. В мъгливата утрин на 5 септември 1981 г. водата на река Хан е студена, но когато излиза от водата, Донг Сул чувства вътрешна топлина. „Сега принадлежа към Божията истинна Църква – казва той. – Никога повече няма да ми е истински студено.“ Две седмици по-късно съпругата му и двамата му сина също са кръстени – този път в топла сграда за събрания. Присъединяването към Църквата не прави живота лесен за Донг Сул и семейството му, но прави възможни нови благословии. „Преследванията и страданията (...) след кръщението ми са отвъд способността ми да разкажа – казва Донг Сул. – Изгубихме много в процеса (на присъединяването си към Църквата), но въпреки това получихме повече, отколкото някога сме си мечтали.“

Кот д'Ивоар

„Вратите на живота и щастието“

Когато и двамата ѝ родители умират, Лиди Зебо Бахие е последното дете от семейството, което живее у дома. Тази загуба води до тежка депресия. Племенникът ѝ Фает Надеге я въвежда в Църквата на Исус Христос на светиите от последните дни.

Когато за пръв път отива на църква, Лиди усеща силна любов от сестрите в организациите на Обществото за взаимопомощ и Младите жени. Въпреки че е спряла да чете по време на депресията си, тя отново успява да се съсредоточи, докато изучава Книгата на Мормон. Тя е кръстена на 18 ноември 1995 г.

Скоро след кръщението си тя получава възможност да върне любовта, която е проявена към нея, като служи в организациите на Обществото за взаимопомощ и Младите жени. Тя служи също и като мисионерка в клона, като кани и други хора да открият същото общение и мир, които тя наскоро е намерила. „Всички тези призования ме укрепиха и ми помогнаха да напредвам както духовно, така и умствено“ – казва Лиди.

Лиди става една от първите сестри мисионерки, които служат в мисия Демократична република Конго Киншаса.